

råder har det ingen konsekvens, at der sker lovbrud. Og ministeren kommer jo heller ikke med noget som helst nu om, hvad der skal ske, hvis kommunerne begår lovbrud og tager hensyn til deres økonomi, frem for at gøre det, som de vurderer er bedst for barnet.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det kan i hvert fald have meget alvorlige konsekvenser for barnet, hvis ikke der bliver sat ind med den hjælp og støtte, barnet har brug for, i forbindelse med at man sikrer det en ordentlig opvækst.

Der er vi altså nødt til at sige, at kommunerne er myndigheden. De har ansvaret, og derfor skal man ikke bare, som nogle har været inde på – jeg ved ikke, om det er det, fru Line Barfod har i tankerne – kunne slippe af sted med at betale en bøde for at overtræde lovgivningen og så se stort på det. Det er jeg ikke tilhænger af, for der er ikke nogen vej udenom for myndigheden. Derfor bliver vi nødt til at fastholde myndigheden på dens ansvar.

Derfor skal vi have Ankestyrelsen styrket, når det drejer sig om at kunne kigge kommunerne over skuldrene. Og så er der jo selvfølgelig også mulighed for at indbringe kommunerne for tilsynet med kommunerne, som jeg nu gør med dem, der ikke har udarbejdet børnepolitikker på området. Men det, der er helt afgørende, er at fastholde den forpligtelse, kommunerne som myndighed har til at agere i forhold til de borgere, der har brug for hjælp.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er fint nok, at ministeren siger, at hun vil fastholde kommunerne, men det hjælper ikke noget, når ministeren rent faktisk ikke foretager sig noget, og det hjælper slet ikke noget, når ministeren siger, at økonomien ikke har nogen betydning.

Økonomien kan mange børn mærke har en fuldstændig konkret betydning, når de f.eks. i slutningen af året bliver hjemtaget fra det sted, hvor de var anbragt og på vej til at få det bedre, for så næste år, når der er et nyt budgetår og der er lidt penge igen, at blive sendt af sted igen, fordi deres problemer er blevet forværret i den periode, de har været tilbage. Så økonomi har enorme konsekvenser for børnene.

Økonomien vil også have konsekvenser, hvis ministeren virkelig mener, at man skal tage hånd om de her børn. Hvis ministeren tager fat i det forslag til vedtagelse, som oppositionen har fremsat, er der jo nævnt tre ting, der hænger sammen – tre pinde. Hvis ministeren virkelig vil gå ind og sikre, at kommunerne lever op til deres forpligtelse som myndighed, og hun samtidig også vil tage den pind, der handler om, at de får den fornødne økonomi til det, med, så ville der kunne ske noget på det her område. Men så længe ministeren bare siger, at kommunerne skal leve op til deres ansvar, uden at hun vil gøre noget for at sikre, at det rent faktisk sker, ved at de får penge til det, så sker der jo ikke noget.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jamen jeg vil gerne anholde det, der siges. Det er der, vi er fuldstændig uenige, for tilsyneladende tror fru Line Barfod, at bare der bliver givet nogle flere penge, og bare der bliver anbragt nogle flere børn, så er alting i sin skønneste orden. Sagen er, at sådan er det ikke på anbringelsesområdet. Vi er oppe på, at der i 2006 blev brugt knap 12 mia. kr. – det tror jeg det var – på det her område, så det er jo rigtig mange penge, der bliver brugt til at lave foranstaltninger og til at anbringe for.

Alligevel kan vi konstatere, at de børn og unge ikke får de samme muligheder som andre børn og unge. Så der er tilsyneladende noget, der ikke er godt nok i det, man vælger at sætte ind med. Derfor kan man ikke bare sige, at hvis bare man putter flere penge i det, og hvis bare man anbringer nogle flere, så hjælper man også væsentlig bedre. Det tror jeg simpelt hen ikke på. Jeg tror, det gælder om at have en palet af muligheder og så sørge for i den konkrete situation at vurdere, hvad det er, det pågældende barn har brug for.

Så har vi jo også med anbringelsesreformen sørget for at kræve, at der skal laves nogle ordentlige undersøgelser fra starten, og så skal der laves handleplaner, hvor man jo beskriver, hvad det er, der skal ske på området. Det er netop for at undgå hovsalønsninger og for, at man hele tiden vurderer, om det, man har beskrevet i handlingsplanen skal ske for den unge, nu er blevet opfyldt.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Fru Mette Frederiksen har nu ordet som første ordfører i anden runde.